

§ 14. 1. Z przebiegu inspekcji sporządza się protokół. Protokół należy przedstawić do podpisu kierownikowi inspekcjonowanej jednostki lub osobie upoważnionej do zastępowania go, a w razie nieobecności tych osób — osobie uczestniczącej przy przeprowadzaniu inspekcji.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mają prawo wnieść do protokołu swoje uwagi. O braku uwag należy uczynić wzmiankę w protokole.

3. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się kierownikowi jednostki inspekcjonowanej lub innej osobie wymienionej w ust. 1.

4. Z czynności prowadzonych na podstawie art. 9 ustawy oraz czynności wynikających z przepisów postępowania karnego sporządza się protokoły na zasadach i w trybie przewidzianych w przepisach postępowania karnego.

§ 15. 1. Na podstawie wyników inspekcji, dokonanej w jednostce gospodarki społecznej, organy inspekcji kierują wnioskami do nadrzędnej jednostki.

2. Jednostka inspekcjonowana lub jednostka nadrzędna obowiązane są w terminie określonym we wnioskach ustosunkować się do nich i wydać niezbędne zarządzenia.

3. O wydanych zarządzeniach i o ich wykonaniu jednostka wydająca zarządzenie zawiadamia organ inspekcji w terminie określonym we wniosku.

4. W sprawach przedsiębiorstw prywatnych organy inspekcji kierują wnioskami do właściwego organu administracji prezydium rady narodowej.

§ 16. 1. W razie stwierdzenia w toku inspekcji naruszenia przepisów albo zasad prawidłowego obrotu towarowego, organy inspekcji wydają jednostkom inspekcjonowanym zarządzenia zobowiązujące do usunięcia naruszenia. Odpis zarządzenia przesyła się do wiadomości jednostki nadrzędnej.

2. Od zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, służy odwołanie do bezpośrednio nadrzędnego organu inspekcji w terminie 7-dniowym od doręczenia zarządzenia.

3. Wniesienie odwołania wstrzymuje wykonanie zarządzenia do czasu rozstrzygnięcia odwołania.

§ 17. 1. Jeżeli natychmiastowe przerwanie stwierdzonego w § 16 ust. 1 stanu rzeczy jest ze względu na poważne naruszenie interesu społecznego konieczne, organy inspekcji mogą na miejscu wydać niezbędne zarządzenia na piśmie do niezwłocznego wykonania z równoczesnym przesłaniem zarządzenia do wiadomości jednostki nadrzędnej.

2. Od zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, można wnieść odwołanie do bezpośrednio nadrzędnego organu inspekcji w 3-dniowym terminie od doręczenia zarządzenia.

3. Wskutek złożonego odwołania organ inspekcji, który wydał zarządzenie, może wstrzymać jego wykonanie do czasu rozstrzygnięcia odwołania.

§ 18. 1. Organy inspekcji wytaczają i popierają powództwo cywilne w postępowaniu karnym w sprawach przez siebie wszczętych, jeżeli wymaga tego interes społeczny, a zebrane w toku inspekcji lub dochodzenia materiały dają dostateczną podstawę do wytoczenia powództwa, oraz jeżeli nie uczyniła tego poszkodowana jednostka gospodarki społecznej.

2. O wytoczeniu powództwa organ inspekcji zawiadamia jednostkę nadrzędną nad jednostką poszkodowaną.

3. W razie wytoczenia lub popierania powództwa cywilnego przez organy inspekcji, organy te składają wniosek do prokuratora o wydanie postanowienia o zabezpieczeniu roszczeń o naprawę szkody, jeżeli tego nie uczynił uprzednio prokurator lub poszkodowana jednostka.

§ 19. 1. Orzeczenie organu inspekcji o zniszczeniu lub oddaniu do przerobu zepsutych lub nie nadających się do użytku artykułów stanowiących przedmiot obrotu towarowego powinno zawierać powołanie wyników badań będących podstawą do wydania orzeczenia oraz uzasadnienie zajętogo stanowiska.

2. Orzeczenie doręcza się jednostce, w której władaniu znajdują się artykuły wymienione w ust. 1, a odpisy orzeczeń jednostce nadrzędnej oraz jednostce, w której artykuły te są przechowywane.

3. Od orzeczeń, o których mowa w ust. 1, służy odwołanie do bezpośrednio nadrzędnego organu inspekcji w terminie siedmiodniowym od daty doręczenia orzeczenia.

3. Przepisy końcowe.

§ 20. Niezależnie od sprawozdań, składanych bezpośrednio nadrzédnemu inspektoratowi, inspektoraty wojewódzki, rejonowy, powiatowy, miejski i dzielnicowy składają prezydium właściwej rady narodowej okresowe, a na żądanie także dożadne sprawozdania z działalności inspektoratu.

§ 21. Traci moc rozporządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 23 lipca 1952 r. w sprawie organizacji i trybu postępowania Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. Nr 36, poz. 253).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. S. Milecki

239

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 15 maja 1959 r.

w sprawie wysokości zaopatrzeń dla byłych właścicieli niektórych lasów przejętych na własność Państwa.

Na podstawie art. 5 ust. 2 dekretu z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 15, poz. 82) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wysokość zaopatrzeń przyznanych byłym właścicielom lasów przejętych na własność Państwa na podstawie art. 5 dekretu z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 15, poz. 82) — podwyższa się z dniem 1 maja 1959 r. do kwoty 500 zł miesięcznie, jeżeli osoby te nie posiadają dochodów z zatrudnienia lub z innych źródeł lub gdy posiadane dochody nie powodują zawieszenia prawa do renty w myśl § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie zawieszania prawa do renty oraz zasad wypłacania inwalidzkiej renty wyrównawczej (Dz. U. Nr 26, poz. 111).

2. W okresie posiadania przez osoby, o których mowa w ust. 1, dochodów z zatrudnienia lub z innych źródeł powodujących zawieszenie prawa do renty w myśl § 2 rozporządzenia powołanego w ust. 1, zaopatrzenie wypłaca się w dotychczasowej wysokości.

3. W razie zbiegu prawa do zaopatrzenia z prawem do innego świadczenia o charakterze rentowym ma zastosowanie art. 15 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1959 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kocioł